

בש"פ 5308/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5308/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום ההליכים לפי החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-מ"ת 5943-06-22 מיום 24.7.2022 שניתנה על ידי השופט א' אינפלד

תאריך הישיבה: י"ד באב התשפ"ב (11.08.22)

בשם העורר: עו"ד יניב זוסמן

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' אינפלד) ב-מ"ת 5943-06-22 מיום 24.7.2022, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והשתלשלות ההליכים

2. נגד העורר הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו ארבעה אישומים ובהם עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות (בצוואת) לפי סעיפים 382(א) ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); פגיעה בפרטיות לפי סעיפים 2(3) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; שוד לפי סעיף 402(א) לחוק; דרישת נכס באיומים בנשק קר בצוואת לפי סעיפים 404 סיפא ו-29 לחוק; פגיעה בנסיבות מחמירות (נשק קר, בצוואת) לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-335(א)(2); היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

3. על פי עיקרי כתב האישום המתוקן, אשר אינו כולל את האישום הרביעי שאינו מיוחס לעורר. באישום הראשון, העורר התאכסן בחדר מלון באילת יחד עם אחרים, אליו הזמינו, דרך אפליקציית היכרויות, את המתלון 1. לאחר שהתברר למתלון זה כי האחרים קטנים, הוא ביקש לעזוב את החדר, אך העורר והאחרים התנפלו עליו והכו אותו, עד אשר הצליח להימלט מהחדר. בעקבות האירוע, למתלון נגרמו חבלות של ממש והוא לקה בהתקף חרדה.

באישום השני, העורר ואחרים שהו בחדר באכסניה באילת, אליה הזמינו, דרך אפליקציית היכרויות, את המתלון 2, בתואנה שהם מעוניינים ב"אורגיה". המתלון התפשט בחדר והחל לאונן כאשר העורר ואחרים צופים בו, ומסריטים את מעשיו ללא ידיעתו וללא הסכמתו. לאחר שהתברר לו כי האחרים קטנים הוא ביקש לעזוב את החדר, אך אלו מנעו ממנו את היציאה, הציגו לו את הסרטון בו תועדו מעשיו בחדר, והיכו אותו משהתקשר למשטרה. כתוצאה מהאירוע, למתלון נגרמו חבלות של ממש וזעזוע מוח.

באישום השלישי, לאחר שנוצר קשר בין העורר למתלון 3 דרך אפליקציית היכרויות, הם נפגשו באילת לשם קיום יחסי מין. העורר הציע למתלון כי אדם נוסף יצטרף אליהם לקיום היחסים, אך המתלון העיר כי ההצעה מלחיצה אותו. בהמשך, העורר רכן לרכבו של המתלון, וקרע מצווארו שתי שרשראות זהב שענד, וברח מהמקום.

באישום החמישי בכתב האישום המתוקן, העורר ואחרים הזמינו את המתלון 5, דרך אפליקציית היכרויות, לחוף באילת. בעת המפגש, המתלון הבהיר כי אינו מעוניין במפגש מאחר שהנוכחים היו נראים "צעירים" מדי, ופנה לשבת לבדו על החוף. לאחר זמן קצר, העורר ואחרים ניגשו למתלון בסכינים שלופות ובדרישה "שיביא להם כל מה שיש לו" כלשון כתב האישום המתוקן, ומסר לעשות כן, תקפו אותו. בעקבות המעשים, למתלון נגרמו חבלות של ממש ופציעות.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום המתוקן, המשיבה הגישה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, לרבות עדויות, תעודות רפואיות, הקלטות וסרטונים.

בנוסף, נטען כי קמה עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים מאחר שמהמעשים המיוחסים לעורר עולה מסוכנות ברורה לציבור בכלל ולחברי קהילת הלהט"ב בפרט. כמו כן, נטען כי קמה עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים מאחר שבמעשים המיוחסים לעורר הוא ביצע יחד עם האחרים עבירות אלימות, כאשר בחלקן אף היו מצוידים בסכינים. בנוסף, נטען כי קמה עילת מעצר בהתאם לסעיף 21(א)(1) (א) לחוק המעצרים מאחר שקיים יסוד סביר להניח שלו העורר ישוחרר, הוא ינסה לשבש הליכי משפט בדרך של השפעה על עדים.

עוד צוין בבקשה למעצר עד תום ההליכים של העורר, כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף שהוגש בחודש דצמבר 2021 בגין עבירות גניבה ועבירות שימוש ברכב.

5. בדיון שנערך ביום 9.6.2022 בא כוח העורר הכיר בקיומן של ראיות לכאורה באישומים הראשון, השני והשלישי. ביחס לאישום החמישי, המשיבה הסכימה עם הערת בא כוח העורר, בדבר קיומה של חולשה ראייתית באישום זה. בהמשך, בא כוח העורר ביקש להפנות את העורר לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

6. מתסקיר המעצר עולה כי לעורר אין הרשעות קודמות לחובתו, אך תלוי ועומד נגדו כאמור תיק פלילי בשל ביצוע עבירות רכוש. נקבע כי ישנה רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות מצדו של העורר, נוכח היותו בעל נטייה להתנהגות אלימה וקושי לשלוט בדחפיו הפוגעניים. עם זאת, צוין כי הוא מגלה מודעות ראשונית לבעייתיות שבהתנהלותו והביע מוטיבציה לעריכת שינוי.

שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחות המוצעות, וציין כי הן רציניות, מודעות לאחריותן כמפקחות ולצורך בידוע גורמי האכיפה על כל הפרה, וערות לנזקקותו הטיפולית של העורר הנדרשת לצורך עריכת שינוי בהתנהלותו.

לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על שחרור העורר ממעצר והעברתו לחלופת מעצר בתנאים מגבילים בבית המשפחה ובפיקוחם, לצד העמדתו בצו פיקוח למשך שישה חודשים.

7. בית המשפט המחוזי קבע כי מהמעשים המיוחסים לעורר עולה "מסוכנות ברורה ומגוונת מאוד" כלשונו, משבוצעו לאחר תכנון מראש, בצוותא ותוך שימוש בהטעיה מודעת של הקרבנות. הודגש כי מדובר במסוכנות במספר מישורים, ראשית, מסוכנות נוכח האלימות הפיזית שאותה הפגין כלפי אחד המתלוננים; שנית, מסוכנות הכרוכה בפגיעה בפרטיות המינית של המתלוננים; שלישית, מסוכנות הנובעת מכך שחלק מהמעשים נעשו לשם השגת רווח כספי.

בית המשפט המחוזי הוסיף ונתן דעתו לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי מסוכנות העורר נובעת, בין היתר, מאימפולסיביות וסף גירוי נמוך, והבהיר כי חלופת מעצר משפחתית, אינה מספקת מענה ראוי לסוג המסוכנות הנשקפת מהעורר והיקפה, ומשכך הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

טענות הצדדים בערר

8. לטענת העורר, בית המשפט המחוזי שגה עת הורה על מעצרו עד לתום ההליכים, והיה עליו להורות על העברתו לחלופת מעצר – כהמלצת שירות המבחן. זאת מאחר ששירות המבחן התחשב בסיכון הנשקף מהעורר הכולל נטייה לאלימות, ובשים לב לכך, המליץ כי המפקחות המוצעות יכולות לאיין את מסוכנותו.

עוד נטען כי בית המשפט המחוזי שגה, בין היתר, עת לא בחן את המפקחות המוצעות בעצמו באופן בלתי אמצעי; בכך שלא הפנה את העורר לקבלת תסקיר משלים; לא בחן את אפשרות מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני; לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ובכללן גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות לחובתו.

9. מנגד המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי והוסיפה כי החלטה זו מפרטת את "ההתנהלות העבריינית" המיוחסת לעורר ובכללה מעשי אלימות, שוד, ופגיעה בפרטיות, וכי אין להתערב בה.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בערר, ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות.

11. המעשים המיוחסים לעורר מלמדים על התנהלות מסוכנת ושיטתית, ניצול תמימותם ונטייתם המינית של קרבנותיו, כל זאת בדרך אלימה אשר ננקטה בכל אחד מהאירועים המיוחסים לעורר, כעולה מכתב האישום על האישומים הכלולים בו. לא מדובר באירוע חד פעמי וספונטני של התנכלות לקרבנות מזדמנים, כי אם בסדרת אירועים אשר נעשו לאחר תכנון ופנייה מקדימה לקרבנות דרך אפליקציית היכרויות, אשר ביקשו להיפגש עם העורר ואחרים למטרות מיניות ולבסוף מצאו את עצמם מושא ללעג וקלס ומותקפים באלימות בצוותא חדא.

מסוכנות העורר עולה מהמעשים המיוחסים לו ומנסיבות ביצועם, כפי שעמד על כך בהרחבה ובפירוט בית המשפט המחוזי, כמתואר לעיל. בנסיבות אלו, ניכר כי חלופות המעצר שהוצעו אינן מתאימות כדי להתמודד עם החשש ממסוכנות העורר והחשש מפני שיבוש הליכי משפט מצדו.

12. אשר להמלצת שירות המבחן, זו כידוע, נועדה לסייע לבית המשפט בהערכת מסוכנות נאשם ובבחינת חלופות מעצר אפשריות עבורו. אולם, המלצת שירות המבחן אינה כובלת את שיקול דעתו של בית המשפט, והיא שיקול אחד במכלול השיקולים שעל בית המשפט לבחון בבואו להחליט בשאלת מעצרו של נאשם (בש"פ 968/22 ח'וויס נ' מדינת ישראל, פסקה (16.2.2022)).

בענייננו, אמנם המלצתו של שירות המבחן הייתה כי העורר ישוחרר לחלופת מעצר. אולם, בצד זאת, תסקיר המעצר מלמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהעורר נוכח נטייתו לאלימות ותוקפנותו והתנהגותו המינית הקשורה לרצונו בהפגנת שליטה וכוח על אחרים. כאשר אף שירות המבחן הדגיש כי ישנה רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות מצדו של העורר. נוכח האמור, לא נפל דופי בהחלטת בית המשפט המחוזי כי חלופות המעצר המוצעות אינן מספקות מענה הולם לסוג הסיכון והיקפו הנשקף מהעורר.

13. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ז באב התשפ"ב (14.8.2022).

ש ו פ ט
